

te aut leuit et si utens habeat voluntatem
 resignandi ad fuit requisitus quicquid sit utens
 sic utens e proprietariis et an abbas peccet
 Ad hoc potest respondere quod ambo peccat sed non
 eodem modo abbas abutens potestate sua quae data
 est ei in beneficium non in detractionem et est in alio
 peccato et mali exempli aliorum. Inveniente vero
 est non avaritia sed cupiditas et auaritia. Item
iohannes an. super ecc. c. ad ad monasterium super v. proprietate.
 Nec videtur diuinitas quod de equalitate et quod
 titate nihil relatur super hoc nec sine ipsius officio
 aliquid recipit vel expendit patet totum reddere
 ad dimittere ad iussu abbatis. Tamen quia res est
 periculosa et mali exempli causa offit ostensio ab
 bati ut non nisi ex euidenti causa aut maiore necessitate
 concedat monacho non sicuti administrationem quia alio
 possit concedere monacho resus et redditus monasterii
 ad abusu suum quod sequeat quiescentibus ebri
 etates preciositates inuestibus et scandala multa
 inter fratres unde et dmony preceptorum sapienter
 transgressio. Ideo talis platus non dicitur dispe
 sator prudens et fidelis sed imprudens et infidelis
 delis dissipator redditur deo distracta de
 his rebus non valde de his est cauendum. Sic le
 ue anime estimandus tam quodenti quam possidet
 superflua notabit ipse hinc ad dyta dicit monacho
 gradu humilitatis ut monachus omni vilitate et ex
 mite stetur sit homo natus et mensuras ipse ponit
 de omnibus quod tamen presidens sine discretione
 comit potest auget. Sic talis vera quoniam potest suad
 pauperes